

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010190
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4614010190.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému A. R., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. R. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 08.10.2014, sp. zn. 1T/73/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b /, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný:

A. R. , narodený XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, trvale
bytom D. XXX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení žiadnej, v § 36 Trestného zákona uvedenej poľahčujúcej okolnosti a po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona) a § 54 Trestného zákona na trest povinnej práce 150 (jednostopäťdesiat) hodín povinnej práce.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce do 1 (jedného) roka od nariadenia jeho výkonu.

Podľa § 55 odsek 1 a 51 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s a obžalovanému u k l a d á :

- zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok;
- podľa svojich síl a schopností nahradiť v dobe výkonu trestu povinnej práce škodu spôsobenú trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. R. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.12.2013 v presne nezistenom čase do 18,30 hod. do 18,45 hod. v D. okres Topoľčany, pred rodinným domom č. XXX, poškodil tu odparkované osobné motorové vozidlo zn. D. XXX SW čiernej farby, EČ: TO XXX DA, VIN: H patriace poškodenému G. D. tak, že na ňom odtrhol spätné zrkadlo

na strane spolujazdca, následne poškodil vedľa stojace osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, farby strieborná metalíza, EČ:XSVXXXX, VIN:TMBDGXXUXXXXXXXXXX, patriace poškodenému B. R. tak, že nezisteným spôsobom rozbil zadné sklo a poškodil tretie brzdové svetlo, ktoré sa na ňom nachádzalo, na vodičovych dverách odlomil spätné zrkadlo a na dverách spolujazdca nezisteným spôsobom urobil preliačinu o veľkosti 10 x 10 cm, čím poškodenému G. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, spôsobil podľa odborného vyjadrenia škodu vo výške 288,49 Eur a poškodenému B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, podľa odborného vyjadrenia spôsobil škodu vo výške 509,26 Eur.

Za to bol obžalovanému podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 37 písmeno n/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu poškodeným G. D. vo výške 120,--eur a B. R. vo výške 190,--eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tým, že si nie je vedomý, že čin spáchal. Nenašli sa priame dôkazy. Je možné, že svedok bol pod vplyvom alkoholu, keďže prišiel z oslavy, vonku bola tma a svedok ho iba videl ísť z miesta činu. Je možné, že šiel iba okolo. Žiadal súd o zhovievavosť, aby rozsudok zmiernil, pretože je živiteľom 5-člennej rodiny, matka by sa nevedela o maloleté deti finančne postarať a žiada, aby to súd vzal do úvahy.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch svojho odvolania, uviedol, že škodu by uhradil z toho, že chodí brigádovať na stavby a navrhol uložiť mu miernejší trest.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok považuje za zákonný, odôvodnený a správny vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie nepovažuje za dôvodné a navrhol odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné vo vzťahu k druhu uloženého trestu.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s tvrdeniami obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny, právnej kvalifikácie, pri ukladaní trestu a náhrade škody.

Okresný súd, v súlade s výsledkami dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, zistil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozsudku v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 odsek 10 Trestného poriadku.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy na zistenie skutkového stavu veci a tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pričom tak dospel k správnym skutkovým zisteniam.

Odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, pretože trestná činnosť je mu preukázaná predovšetkým jeho výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou svedka N. V.. Ide o dôkazy, ktoré podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral súd I. stupňa a na ktoré krajský súd poukazuje a ktoré vo svojom súhrne preukazujú zavinenie obžalovaného. Vzhľadom na vyššie uvedené, aj krajský súd mal zavinenie obžalovaného za dostatočne preukázané a preto neakceptoval jeho odvolacie námietky.

Okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, pretože poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Okresný súd v napadnutom rozsudku náležite odôvodnil svoje skutkové zistenia ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach odkazuje na príslušnú časť napadnutého rozsudku, ktorú si v plnom rozsahu osvojil. Pri skúmaní výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd nevyhodnotil dôsledne všetky kritériá rozhodné pre určenie druhu trestu, jeho výmery a účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona. Nedostatočne prihliadol najmä na osobu obžalovaného, predovšetkým na jeho rodinné pomery a na konkrétnu mieru závažnosti spáchaného prečinu, ktorá je síce vyššia než nepatrná, avšak len vzhľadom na výšku spôsobenej škody. Krajský súd vzhľadom na rodinné pomery obžalovaného dospel k záveru, že nie je potrebné s ohľadom aj na vyššie uvedené, na nápravu obžalovaného nevyhnutne pôsobiť samotným výkonom trestu odňatia slobody. Preto vzhľadom na obmedzenie uvedené v § 49 odsek 2 Trestného zákona, po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste, uložil obžalovanému podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, po zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 54 Trestného zákona trest povinnej práce 150 hodín s uložením povinnosti vykonania tohto trestu do jedného roka od jeho nariadenia. Súčasne uložil obžalovanému podľa § 55 odsek 1 a § 51 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť nahradiť v dobe výkonu trestu povinnej práce aj škodu spôsobenú trestným činom.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa krajského súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.